

ת"ד 6621/10/21 - מדינת ישראל נגד בר רוט

בית משפט השלום לתעבורה בחדרה
ת"ד 6621-10-21 מדינת ישראל נ' רוט

בפני בעניין:	כבוד השופט אלכס אחר המאשימה	מדינת ישראל ע"י ב"כ עוה"ד נופר כץ חביב
נגד	הנאשם	בר רוט ע"י ב"כ עוה"ד יואב שפרונג

גזר דין

הנאשם הורשע על פי הודאתו בעבירות המיוחסות לו בכתב האישום המתוקן - נהיגה בחוסר זהירות, אי מתן זכות קדימה בפנייה לשמאל והתנהגות הגורמת לנזק וחבלה של ממש.

על פי עובדות כתב האישום המתוקן, בתאריך 18/8/21 בשעה 16:29 או במועד סמוך לכך נהג הנאשם ברכב משא פתוח מסוג שברולט מ.ר. 35-360-55 (להלן: "רכב א") בכביש 7111 ממערב למזרח סמוך לק"מ מספר 1.0. הכביש במקום אספלט תקין ויבש, דרך שאינה עירונית מהירות מרבית מותרת 80 קמ"ש, כביש חד מסלולי דו סטרי נתיב בודד לכל כיוון, מכיוון מערב למזרח קו הפרדה רצוף עד שביל כורכר משמאל ומול שביל הכורכר קו מקווקו, מעקה בטיחות בשני צידי הדרך למעט פתח לשביל כורכר, אור תאריך ראות טובה, שדה הראייה בכיוון נסיעת הנאשם פתוח למרחק של 70 מטרים מדוד ויותר ממקום התאונה וניתן להבחין בכל רכב הנוסע ממול, עד מקום התאונה פתוח למרחק של 100 מטרים מדוד ויותר. באותה עת באותו מקום בכביש 7111 ממזרח למערב, מול ולקראת רכב הנאשם, נסע רכב פרטי מסוג פולקסווגן מ.ר. 78-604-76 (להלן: "רכב ב") נהוג בידי חאלד כרם.

הנאשם נהג ברכב בחוסר זהירות וללא סיבה סבירה לא הבחין ברכב ב', החל בביצוע פניה לשמאל לכיוון שביל הכורכר מבלי שנתן זכות קדימה לרכב ב' שנסע בדרך החוצה, חסם את דרכו וכלי הרכב התנגשו, בעקבות כך נהדף רכב ב' ופגע בתמרור 112 שהיה במקום והפילו (להלן: "התאונה").

כתוצאה מהתאונה נחבלו בגופם חבלות של ממש נהג רכב ב' אשר נגרם לו שבר צלע 7 מימין, הוא אושפז מתאריך 18/8/2021 עד לתאריך 20/8/2021 ונזקק לטיפול רפואי, אשתו נוסעת ברכב ב' שנגרם לה שבר בחלק האמצעי של גוף הסטרנום, היא אושפזה מתאריך 18/8/2021 עד לתאריך 20/8/2021, בנם קטין כבן שנתיים אשר נגרמו לו שברים בשתי רגליו, הוא אושפז מתאריך 18/8/2021 עד לתאריך 20/8/2021 ונזקק לגבסים בשתי רגליו ולטיפול רפואי, עוד

נחבלה בגופה ונזקקה לטיפול רפואי בתו התינוקת של נהג רכב ב', נוסעת ברכבו, אשר נחבלה במצחה ונזקקה לטיפול רפואי. כמו כן כתוצאה מהתאונה ניזוקו כלי הרכב המעורבים.

ישיבת הטיעונים לעונש בעניינו של הנאשם נדחתה לתאריך 22/1/23 וזאת על מנת שעניינו של הנאשם יופנה לשירות המבחן לצורך קבלת תסקיר בעניינו.

מטעם שירות המבחן הוגש תסקיר, בקיא ומפורט אודות הנאשם לפיו עולה כי מדובר בנאשם צעיר בן 26 שנים, רווק, בוגר 12 שנות לימוד, בעל תעודת בגרות מלאה, השלים את לימודיו בבית ספר תיכון טכנולוגי, בעל תעודת מקצוע של אלקטרוניקה, השלים שירות צבאי מלא לרבות שנת קבע וכיום סטודנט באוניברסיטה הפתוחה בלימודי מתימטיקה ולימודי מחשב.

הנאשם נטול הרשעות קודמות, הן בתחום הפלילי והן בתחום התעבורתי. שירות המבחן התרשם כי הנאשם הודה במיוחס לו בכתב האישום המתוקן, לקח אחריות מלאה ביחס לאחריותו לקרות התאונה ושיתף את שירות המבחן כי לאחר התאונה והפגיעה בנפגעים חווה תחושות קשות ומטלטלות של אשמה ועצב. הנאשם ניסה באמצעות עורך דינו לדרוש בשלומם של הנפגעים ומעוניין להיפגש עימם ולבקש את סליחתם.

שירות המבחן התרשם שעסקין בנאשם נעדר קווי מחשבה והתנהגות עברייניים, ללא מעורבות קודמת בעבירות תעבורה ומי שלמעשה במשך שנות נהיגתו שיקף נהיגה נורמטיבית ואחראית שאינה מצביעה על דפוסי התנהלות מסכני חיים. בנסיבות אלה, המליץ להעמיד את הנאשם בצו מבחן למשך שנה במהלכו ישולב הנאשם בקבוצה טיפולית מתאימה, ובמקביל תיבדק האפשרות לקידום הליך "צדק מאחה". עוד המליץ על הטלת צו של"צ בהיקף של 300 שעות שיהווה לדעת שירות המבחן ענישה חינוכית ושיקומית אותה יבצע הנאשם במתנ"ס טירת הכרמל ויסייע לאוכלוסיות נזקקות.

בתאריך 22/1/23 נשמעו בפני טיעוני הצדדים לעניין העונש. המאשימה הדגישה את חומרת העבירות בהן הורשע הנאשם גם לאחר תיקון כתב האישום, את תוצאות התאונה הקשות ואת העובדה שמדובר בשלושה נפגעים שהם כולם בני משפחה אחת, אחד מהם קטין בן 2 שנים שסבל משברים בשתי רגליו. המאשימה הגישה אסמכתאות רפואיות המשקפות את מצבם הרפואי של נפגעי העבירה במועד האירוע בלבד (ת/2) וציינה שהנפגעים לא התייצבו לישיבה למרות שהוזמנו.

לעמדת המאשימה, בנסיבות קונקרטיות של מקרה זה ובמיוחד לאור ההתרשמות החיובית של שירות המבחן מהנאשם, ניתן במקרה זה לאמץ את המלצות שירות המבחן לצד הטלת ענישה משמעותית של פסילה בפועל, פסילה על תנאי, מאסר על תנאי, פיצוי וקנס.

ב"כ הנאשם עתר אף הוא לאימוץ המלצות שירות המבחן, הפנה לנסיבותיו האישיות של מרשו ולעניין תקופת הפסילה עת להטלת פסילת המינימום הקבועה בחוק או לחילופין מספר חודשי פסילה בודדים שכן לדבריו לא נשקפת מסוכנות

מהמשך נהיגתו של הנאשם. לאור המלצת שירות המבחן הרי שיש בנסיבות העניין לאפשר לנאשם להתמקד בהליך טיפולי שיקומי לרבות ריצוי צו השל"צ.

הנאשם אף הוא ביקש לומר את דברו, הביע צער וחרטה על מעשיו וציין שהוא מוכן להשלים את צו המבחן וצו השל"צ כפי שיידרש ע"י שירות המבחן.

הנאשם ריצה פסילה מנהלית של 60 ימים זה מכבר.

דין והכרעה:

תיקון 113 לחוק העונשין, עיגן את הבניית שיקול הדעת השיפוטי והעניק מעמד בכורה לעיקרון ההלימה, היינו קיומו של יחס הולם בין חומרת מעשי העבירה, בנסיבותיו ומידת אשמו של הנאשם ובין סוג ומידת העונש המוטל עליו. בהתאם לתיקון לחוק, על בית המשפט לקבוע את מתחם העונש ההולם למעשי העבירות שבוצע הנאשם. לשם כך יתחשב בית המשפט בערך החברתי שנפגע מביצוע העבירה, במידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנהוגה ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה המפורטות בסעיף 40ט' לחוק העונשין.

לכשייקבע מתחם הענישה, יקבע בית המשפט את העונש המתאים, בתוך המתחם, אשר יוטל על הנאשם וזאת בהתחשב בנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה המפורטות בסעיף 40יא' לחוק.

בית המשפט רשאי לחרוג ממתחם העונש ההולם בשל שיקולי שיקום או הגנה על שלום הציבור לפי סעיפים 40ד' ו-40ה' לחוק.

אין צורך להכביר מילים אודות חומרת העבירות בהן הורשע הנאשם וזאת גם לאחר תיקון כתב האישום ואך בנס לא הסתיים אירוע זה בתאונה קטלנית שבמהלכה קופחו חיי בני אדם.

הצדדים, למעשה, עתרו במשותף לאימוץ המלצות שירות המבחן, כך שהסוגיה אשר יש להכריע בעניינה מתייחסת לרכיב תקופת הפסילה שיוטל על הנאשם.

בעבירות תעבורה ככלל, ובעבירות של תאונה הגורמת חבלות של ממש בפרט, הערך המוגן הינו שמירה על שלמות הגוף, וכן מתן תחושת בטחון למשתמשי הדרך.

בפסיקה נקבע לא אחת, כי מרכיב חשוב ברמת הענישה בתיקי תאונות דרכים הינו תוצאות התאונה כמו גם חומרת העבירה, אולם יש לשקול גם רשלנות תורמת של הנפגע וכן נסיבות אישיות של הנאשם (ר' ת"ד(ת"א) 2659-04-14 מ"י נ' רפאל ביטון [ניתן ביום 22.1.15, פורסם בנבו] והפסיקה שהובאה שם).

באשר לחומרת העבירות, הנאשם נהג בחוסר זהירות, ולא נתן זכות קדימה לרכב שבא מולו בטרם החל בפניה שמאלה וחסם את דרכו של הרכב ממולו. אמנם הנאשם לא היה נהג חדש במועד האירוע ואולם, החזיק ברישיון נהיגה רק כארבע שנים טרם קרות התאונה ובעניין זה יפים דבריו של בית המשפט המחוזי תל אביב בע"פ 70237/07 **אדרי נ' מ"י** (ניתן ביום 14.4.08, פורסם בנבו):

"הסנגור שם דגש רב על גילו של המערער כאשר לשיטתו - הגיל במקרה זה יכול וצריך להיחשב כנסיבה חריגה שיש בה כדי לפעול לקולא. אם אמרתי שאין בטענה זו ממש אמרתי מעט מדי, ולא נתתי ביטוי הולם למשמעות הגיל. בני גילו של המערער תופסים מקום נכבד באוכלוסיית הנהגים הלא זהירים, המעורבים בתאונות, ולמרבה הצער גם בקרב אוכלוסיית הנפגעים. מהירות גבוהה, שכיחה דווקא בקרב "פלח שוק" זה כמו גם נהיגה פזיזה, לא מיומנת ולא אחראית...לא בכדי מצווה נהג חדש, על פי חוק, לנהוג לאחר קבלת רישיון הנהיגה, עוד תקופה מסוימת בליווי מבוגר, והחוק אף מגביל את מספר הנוסעים שהוא רשאי להסיע...הגבלות אלו על הנהג החדש, מטרתן לחזק ולהטמיע את חובת הזהירות בקרב הנהגים החדשים (רובם בני נוער צעירים), באופן שהתנהגות זו תושרש והם יקפידו לנהוג בצורה אחראית גם לאחר שיוסרו מעליהם הפיקוח וההגבלות".

מעיון בדברי ההסבר בהצעת החוק לתיקון פקודת התעבורה אשר החילה את חובת הליווי ניתן ללמוד על **"מעורבות ניכרת של נהגים חדשים בעבירות תנועה ובתאונות דרכים, 80% מתוכם צעירים למטה מגיל 24"**. בדברי ההסבר נכתב כי תופעה זו מוסברת **"בין השאר בחוסר ניסיון, בתחרותיות המתבטאת בהעזה ונטילת סיכונים תוך בחינת גבולות היכולת של הרכב והנהג, ובהכשרה לא מספקת לנהיגה"** ועל כן, נדרשים הנהגים החדשים לליווי בפועל של נהג מנוסה כך שהליך ההכשרה **"יקנה לנהגים החדשים הבנה תעבורתית מעמיקה"** (ה"ח הממשלה תשע"א מס' 575 עמ' 578).

באשר לאחריות לגרימת התאונה בענייננו, לנפגע, נהג רכב ב' לא הייתה רשלנות תורמת לגרימת התאונה.

אף על פי כן, בהתחשב בנסיבות המקרה דנא, בעובדה שמדובר בנהג צעיר אך אחראי בעת ביצוע העבירה, אשר טעה במועד פנייתו שמאלה מבלי שהבחין ברכב שבא מולו, ללא שנלוו לכך עבירות נוספות דוגמת נהיגה בשכרות, נהיגה ללא רישיון או בפסילה או הפקרה לאחר הפגיעה הריני קובע שרמת רשלנותו של הנאשם נמוכה-בינונית. בהתחשב בכך שלא הוצגו בפני כל נתונים עדכניים אודות הנפגעים, מן הדין כי רף העונש התחתון יהא נמוך מן הרף לו עתרה ב"כ המאשימה.

הענישה הקבועה בסעיף 38(3) לפקודת התעבורה קובעת סנקציה של פסילת מינימום של 3 חודשים למי שגרם בנהיגתו חבלה של ממש לאחר ולכן יש לקבוע את הרף התחתון של המתחם מנתון זה (עפ"ת (חי') 4955-04-20 **קולר נ' מדינת ישראל**, [ניתן ביום 08.06.20, פורסם בנבו]). תקופת הפסילה הנאותה שתוטל וכן קביעת עונש בדמות מאסר או צו של"צ יגזרו מרף הרשלנות, טיב החבלות וההשלכות על ח"י הנפגע.

בהתחשב בשיקולים האמורים ובנסיבות המקרה דנא, אני קובע כי מתחם העונש ההולם ביחס לעבירות בהן הורשע הנאשם, הינו ממאסר הצופה פני עתיד או צו של"צ ועד מספר חודשי מאסר בפועל בודדים, לביצוע בעבודות שירות,

ותקופת פסילה בין 3 חודשים ל- 30 חודשים (עניין ביטון וכן רע"פ 3972/19 קנטור גוז נ' מדינת ישראל ורע"פ 3065/19 אהרון אסלן נ' מדינת ישראל [ניתנו ביום 17.06.19, פורסמו בנבו]) לצד ענישה נלווית.

לעניין גזירת עונשו של הנאשם בתוך המתחם, הנאשם בן 26 כיום מתפקד באופן נורמטיבי וחיובי, כאשר בתסקיר שירות המבחן נכתב שסיים את לימודיו והשיג בגרות מלאה, סיים שירות צבאי מלא ואף שירת תקופת זמן מסוימת בקבע, נרתם לקחת חלק בטיפול ומעוניין להחזיר חובו לחברה.

הנאשם חסך מזמנו של בית המשפט והעדים, לקח אחריות על מעשיו והודה בעבירות המיוחסות לו בכתב האישום המתוקן בהזדמנות הראשונה.

הנאשם מחזיק ברישיון נהיגה מזה שש שנים וזוהי הרשעתו היחידה כך שלמעשה, מעברו הנקי ניתן ללמוד על אופן נהיגתו של הנאשם הן טרם התאונה והן לאחריה ואף עובדה זו יש לזקוף לזכותו.

כאמור, הנאשם הינו בחור צעיר שקצינת המבחן התרשמה שהוא צעיר אחראי נעדר עבר פלילי מכל סוג אשר לא קיים לגביו סיכון גבוה להישנות העבירות ואף את הסיכון הנמוך ניתן לאיין באמצעות ענישה שיקומית. עם המלצה זו הסכימה כאמור גם המאשימה וטוב עשתה.

כפי שצוין הפגיעות אשר נגרמו לנפגעים, פגיעות קשות הן ורק בנס, לא גבתה התאונה ח"י אדם.

ואולם, כמו שנתבקש על ידי באי כוח הצדדים והומלץ על ידי שירות המבחן, סבור אני כי במקרים חריגים אלה, האינטרס הציבורי ייתרם יותר מעבודות של"צ מאשר מיצוי הדין עם הנאשם. לעניין היקף השעות, תוצאות מעשיו של הנאשם קשות ועניין זה עליו לבוא לידי ביטוי הן בשעות השל"צ והן בפסילה לא קצרה.

לאחר שנתתי את דעתי לנסיבות התאונה, שכאמור לא בוצעה בליווי עבירות חמורות נוספות בהן למרבה הצער בית המשפט נתקל חדשות לבקרים, רמת הרשלנות, עמדת שירות המבחן, גילו הצעיר של הנאשם, קבלת האחריות בהזדמנות הראשונה וכן להיעדר ראיות אודות מצבם העדכני של הנפגעים, באתי לכלל מסקנה כי יש לגזור את עונשו של הנאשם מעט מעל הרף התחתון של מתחם העונש ההולם.

משנאמר כל זאת, ולאחר שנשקלו כל השיקולים הרלוונטיים אשר צוינו לעיל, תוך עריכת איזון בין רכיבי הענישה השונים, אני מטיל על הנאשם את העונשים הבאים:

1. מאסר על תנאי לתקופה של 3 חודשים שלא יעבור תוך 3 שנים מהיום על עבירות של נהיגה בזמן פסילה ו/או נהיגה הגורמת תאונת דרכים שבמידה חבלות של ממש, עבירות לפי סעיפים 67 ו/או 38(3) לפקודת התעבורה.

2. אני פוסל את הנאשם מלנהוג ו/או מלקבל ו/או מלהחזיק רישיון נהיגה לתקופה של 10 חודשים בניכוי 60 ימי פסילה מנהלית שכבר רוצו. הנאשם יפקיד את רישיון הנהיגה במזכירות בית המשפט עד ולא יאוחר מיום 1/5/23 ויקבל אישור מתאים.

3. אני פוסל את הנאשם מלקבל או מלהחזיק רישיון נהיגה לתקופה של 4 חודשים על תנאי למשך 3 שנים והתנאי הוא שהנאשם לא יעבור אותן עבירות שעליהן הורשע או אחת העבירות המפורטות בתוספת הראשונה או בתוספת השנייה לפקודת התעבורה [נוסח חדש], תשכ"א - 1961 ויורשע בגינה.

4. צו של"צ בהיקף 300 שעות שיבוצעו בהתאם לתוכנית אותה יבנה שירות המבחן ותוגש לאישור בית המשפט.

הוסבר לנאשם כי ככל שלא יבצע את עבודות השל"צ, יכול ותוגש בקשה לביטולו ועניינו יובא לבית המשפט לצורך דיון מחודש ברכיבי הענישה של גזר הדין.

5. פיצוי בסך 5,000 ₪.

יש לשלם את הפיצוי לחשבון המרכז לגביית קנסות, אגרות והוצאות ברשות האכיפה והגבייה, החל מחלוף 3 ימים מרגע מתן גזר הדין ועד ליום 1/8/23 וזאת באחת מהדרכים הבאות:

• **בכרטיס אשראי** - באתר המקוון של רשות האכיפה והגבייה, www.eca.gov.il (ניתן לשלם בפריסה של עד 18 תשלומים בהסדר קרדיט) או חפש בגוגל "תשלום גביית קנסות".

• **מוקד שירות טלפוני בשירות עצמי (מרכז גבייה) - בטלפון 35592* או בטלפון 073-2055000 (ניתן לפנות לנציגים לקבלת מידע במספרים הללו).**

• **במזומן בכל סניף של בנק הדואר** - בהצגת תעודת זהות בלבד (אין צורך בשוברי תשלום).

המזכירות תשלח העתק גזר הדין אל שירות המבחן.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בחיפה תוך 45 ימים מהיום.

ניתן בתאריך, ו' ניסן תשפ"ג, 28 מרץ 2023, במעמד הצדדים.